

A tak choďte, číňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle nájdete ...

Očakávame Krista
str. 1

VERIACI OTÁČAJÚ SVOJE HLAVY K NEBESIAM
str. 1

Svedectvo viery
Michalis Makrogianis
str. 1
... pokračovanie...
na str. 2

Svedectvo viery
Michalis Makrogianis
str. 2

Očakávame Krista

Kresťania vždy očakávajú príchod Ježiša Krista, aby ich mohol prijať. Pán im povedal: „...**idem vám pripraviť miesto a keď odidem a pripravím vám miesto, pridem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.**“ (Ján 14.3) Príchod nášho Pána Ježiša Krista a vytrhnutie cirkvi sú živou nádejou veriacich kresťanov. Inými slovami povedané, odchod veriacich kresťanov, ktorí sú pripravení na tento veľký deň a na túto pamätnú udalosť. Apoštol Pavol Tesaloničanom píše: „**Lebo to vám hovorme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do prichodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelením, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.**“ (1. Tesalonickým 4.15-17) Niektorí posmievači povedali: „Vidíte, čo sa stalo s apoštolom Pavlom? Povedal, že tiež bude vytrhnutý s cirkvou a vraví, „...my, ktorí sme živí.““ Apoštolovi Pavlovi sa nič nestalo, pretože Pán povedal: „**A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje**

hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ (Lukáš 21.28) Skutočný a živý kresťan čaká na Krista z jednej chvíle na druhú: „...**v tú hodinu, ktorú sa nenazdáte.**“ (Lukáš 12.40) Mŕtvy kresťan a mŕtva cirkev nečaká na nič a upadáva do sveta, aby si ho užívala: „...**žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbná pýcha života.**“ (1. Jána 2.16) Kresťan, ktorý je pripravený, ktorý čaká na príchod Krista, aby ho alebo ju prijal, pripomína cestujúceho, ktorý si kúpil lístok a čaká na pristenavie lode. Preto sa vždy pýta: „**Kedy príde loď?**“ Jedni hovoria, že bude meškať, zatiaľ čo ďalší vravia, že príde do dvoch hodín do prístavu, a iní zasa, že každú chvíľu, teraz ju uvidíš.“ Kresťania rozmýšľajú a odhadujú, pretože sú pripravení a ponáhľajú sa na odchod. Apoštol Pavol bol jedným z pripravených kresťanov, a keď hovoril o vytrhnutí cirkvi, zahrnul doňho i seba. Odchod cirkvi sa neudial v dňoch apoštola Pavla, ale to neznamená, že apoštol Pavol bol falošným prorokom, ale znamená to, že bol pripravený a očakával Krista každú hodinu a každý moment, každý rok a každé desaťročie. Pre ľudí, ktorí sú pobožní, veľmi fanatickí, je úplne normálne, že nečakajú na príchod Krista. Po prvé, pretože ignorujú Evanjelium, a po druhé, pretože nie sú pripravení byť prijatí našim skvelým Bohom a Spasiteľom Ježišom Kristom. V týchto posledných obdobiach

čakáme na Ježiša Krista. Všetci letniční a takisto evanjelikánske cirkvi, stovky miliónov vo všetkých národoch očakávajú vytrhnutie a odchod cirkvi. Všetci sa pripravujú a svedčia všade o tejto veľkej udalosti. Neočakávame antikrista alebo zničenie Armageddonu. Najskôr očakávame našu záchranu, ako nám to povedal náš Pán Ježiš Kristus, keď On „**S hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba.**“ Nikto však nevie deň ani hodinu, ako to zdôrazňoval aj Pán: „**Ale o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli ani Syn, iba sám môj Otec.**“ (Matúš 24.36) Povzbudení napomenutím nášho Pána Ježiša Krista, letničná cirkev Krista nikdy neurčila deň ani hodinu prichodu nášho Pána Ježiša Krista. Namiesto toho skúma znenia posledných dní, o ktorých hovoril náš Pán, a pripravuje sa Božím Slovom a mocou Ducha Svätého na stretnutie s jej Pánom. Ježiš Kristus samotný často volal: „**Teda bdejte, lebo nevíete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.**“ (Matúš 24.42) „**Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príde Syn človeka.**“ (Matúš 24.44) Celé nebesia a zem očakávajú, že príde Kristus a všetko obnoví: „**A Duch a nevesta hovoria: Prijdi! A ten, kto počuje, nech povie: Prijdi! A kto žízni, nech príjde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.**“ (Zjavenie 22.17)

Svedectvo viery

„**Pozdvihujem svoje oči k horám, odkiaľ prichádza moja pomoc. Moja pomoc je od Hospodina, ktorý učinil nebesia i zem.**“ (Žalm 121.1-2)

„Vo veľkých bezvýhodiskových situáciách života človek hľadá možnosť sa o niečo oprieť, no Pán je tým opravdivým pomocníkom.“

Tento mesiac nám Michalis Makrogianis vydá svoje svedectvo, ako spoznal Ježiša Krista vo svojom živote.

- **Michalis, povedz nám svoje svedectvo, začnúc od svojho detstva.**

Narodil som sa v Pireuse v roku 1967 a vyrastal som tam. Moji rodičia a hlavne mama boli veľmi nábožní ľudia. Chodila na púte každý rok a navštevovala rôzne kláštory po celom Grécku. Ja, keď som bol malý, miništroval som, ale videl som veci, ktoré ma zarmucovali.

- **Aké veci napríklad?**

Veľmi mi vadil biznis, ktorý sa robil okolo Božích vecí. Videl som ľudí, ako prinášajú zlato, olej, dary a všetko toto sa mi nepáčilo. Hovoril som si: „Je možné, aby Boh žiadal peniaze od chudobných ľudí?“ Vzdialil som sa takým spôsobom z tohto prostredia už mladý, trinásťročný, a začal som chodiť von a po meste. Môj život dostal inú tvár. V noci bary, priatelja, ženy, alkohol, motorky a ľahké drogy. Neskôr, keď som mal 23, sme s otcom otvorili grill – bufet, ktorému sa veľmi darilo.

- **Kedy?**

Asi v roku 1990. Toto obdobie, keď som mal podnik, bolo kľúčové

VERIACI OTÁČAJÚ SVOJE HLAVY K NEBESIAM

Toto je výzva Ježiša Krista voči Jeho učeníkom, čo sa týka posledných dní. Amy už týmito dňami prechádzame. O čo viac, znenia doby sa naplňajú podľa všetkého, čo sa vo svete okolo nás deje, a preto všetko poukazuje na skutočnosť, že už sme skutočne dovŕšili koniec. Ježiš Kristus sám povedal: „**A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie, takže zmrtnúť ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať. A vtedy uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na oblaku s mocou a slávou, veľikou. A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.**“ (Lukáš 21.25-28) Veci, ktoré sa dnes vo svete dejú, sú hrozne desivé a je isté, že súčasný stav, v ktorom sa nachádzame, sa ešte zhorší, o čo viac sa približujeme koncu. Tí, ktorí nepoznajú Slovo Božie, cítia napätie a sklamanie zo všetkého, čo sa okolo nich deje. Nikto nerozpráva optimisticky o budúcnosti, ktorá je úplne tmavá. Je ale evidentné, že tí, ktorí sa pozerajú hore, veria v Božie Slovo a čakajú na pomoc od Toho, ktorý ich volá, aby sa na Neho obrátili. A ním nie je nikto iný ako Ježiš Kristus, ktorý nás miloval večnou láskou a obetoval seba za nás na kríži Kalvárie. „**Ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie.**“ (Rimanom 4.25) Dnes je Kristus vzkriesený, stojí po pravici

Otca a je našim sprostredkovateľom (Rimanom 8.33). Náš Pán je ochotný nám pomôcť v každom z ťažkých momentov tu na zemi. A ešte o to viac v týchto posledných dňoch, ktoré prežívame na tejto zemi, kde problémy rastú a sú čím ďalej, tým zložitejšie. Ježiš Kristus nás volá, aby sme sa spoliehali na Neho, otočili svoje pohľady k nebesiam, k Jeho sláve, aby sme mohli pochopiť, že Boh má pre všetkých tých, ktorí Ho milujú, niečo tak životne dôležité a také krásne. David hovorieval: „**Pozdvihujem svoje oči k horám, odkiaľ prichádza moja pomoc. Moja pomoc je od Hospodina, ktorý učinil nebesia i zem.**“ (Žalm 121.1-2). Boží ľudia čakajú, že pomoc príde z nebies, odkiaľ zostúpi Ježiš Kristus, aby prijal tých svojich. Práve preto Pán na tieto všetky veci, ktoré sa majú na zemi v posledných dňoch stať, svojim učeníkom poukázal, čo aj dnes vidíme, takisto povolal ich aj všetkých, ktorí v Neho veria, aby sa pozerali smerom do nebies. Hoci sú všetky odkazy, ktoré prichádzajú zo zeme, zarmucujúce, odkaz, ktorý prichádza z nebies, je odkazom radosti a požehnaní. Ježiš Kristus neopustí tých, ktorí Ho na tejto zemi milujú, nedopustí, aby boli zničení, ale príde a prijme ich, aby mohli žiť v novej zemi, ktorú Pán pre nich pripravil. Peter hovorí: „**Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva jeho spravodlivosť.**“ (2. list Petra 3.11-13) Ak preto nechceme mať strach z vecí, ktoré sa vo svete dejú, ale radšej sa chceme tešiť z radosti a požehnaní, budeme musieť dôverovať Jemu, dať Mu svoje srdce a očami otočenými k nebesiam čakať na to, že príde a prijme nás.

Bojuj dobrý boj
str. 3

ČO BOŽIE SLOVO NEHOVORÍ !!!
str. 3

PRIŠIEL MESIÁŠ
str. 4

ČO BOŽIE SLOVO NEHOVORÍ ŽE BOH SPÔSOBUJE VŠETKY ZLÉ VECI -
str. 4

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

str. 4

... pokračovanie na strane 2

Svedectvo viery

... pokračovanie zo strany 1

v mojom živote, pretože som tam po prvýkrát počul Slovo Božie. Chodil tam jesť jeden brat z letničnej cirkvi. Videl som na ňom niečo iné. Pokoru, čistotu. Trochu mi rozprával o Kristovi. S odstupom času prišiel aj s inými mladými najesť sa. Začal som ich sledovať, či sa budú rozprávať a používať škaredé výrazy. Ale nič som nepočul a veľmi som sa divil. V jeden večer som sa ich opýtal, odkiaľ idú a oni odpovedali: „Z apoštolskej cirkvi.“

- Počul si predtým o apoštolskej cirkvi?

Nie, nepočul som a moja myseľ išla hneď ku Svedkom Jehovovým. No oni mi vysvetlili, že s nimi nemajú nič spoločné a že sa len snažia nasledovať príklad prvej apoštolskej cirkvi tak, ako ju vidíme v Svätom Pisme. Nesnažia sa ani pridávať, ani uberať z Evanjelia tak, ako sa to robí v sektách. Opýtali sa ma, či mám Novú zmluvu a radili mi, aby som čítal. Povedali mi aj niečo, čo sa oplatí spomenúť: „Prv, než začneš čítať, pomodli sa, aby ti Boh otvoril duchovné oči, nesnaž sa ho pochopiť svojou bystrosťou.“ Toto je ozaj veľmi dôležité, pretože Božie Slovo sa nedá rozlúštiť, ale je zjavované Pánom.

- Urobil si to?

Áno, začal som čítať, pomodliac sa najprv, a bolo to tak, ako keby sa otvorilo okno a ja som vchádzal do týchto udalostí. Prežíval som to, čo som čítal. Zároveň som nachádzal ťažké otázky, ktoré som im chcel dať s falošnosťou, mysliac si, že sú sektári a ja ich odhalím. Čakal som ich s hotovými otázkami a oni, keď prichádzali, odpovedali mi bez väčších ťažkostí: „Prečítaj si tú a tú kapitolu a ten a ten verš.“ Ja som si to poznačil na lístok a keď som bol doma, našiel som v tom presnú odpoveď, ktorú som očakával. Veľmi ma to udivovalo, pretože som bol veľmi pochybujúci a odpoveď som chcel presnú, nie „približnú“. Trvalo to 6 mesiacov. Čo ma udivovalo ďalej, bolo to, že mi povedali, že Ježiš Kristus je živý a keď Ho poprosím, On príde do môjho života. Bez toho, aby som mu niečo najprv dal, pretože Pánova je zem a aj to, čo ju naplňa. Jeho je zlato aj olej a On nepotrebuje také veci. Všetko toto sa ma dotklo, pretože tak, ako som skôr povedal, toto ma v detstve znechutilo.

- Veril si vtedy v Boha?

Veril som v nejakú vyššiu moc, ale nič viac. Bol som aj človekom, ktorý aby uveril v niečo, musel mať dôkaz. Začal som žiť v hriechu veľmi mladý a videl som toho veľa. Výsledkom toho bola aj moja nevera. Aby si ma pochopil. Chodil som s dievčaťom 4 a pol roka a keď mi hovorila, že ma ľúbi, neveril som jej. V lete som zatvoril podnik a s priateľkou, priateľom a jeho priateľkou sme išli na dovolenku na Krétu. Precestovali sme autom celú Krétu. Za 18 dní 3500 kilometrov. Pretože bola polovica augusta a všetko preplnené, našli sme ubytovanie ďaleko vzdialené od mora. Ráno sme sa pýtali, kde približne je more a povedali nám, že máme dve možnosti. Alebo pôjdeme autom po jednej nebezpečnej ceste na pláž, alebo 1 hodinu peši do susednej prímorskej dediny. Vybrali sme si tú druhú možnosť, naložili sme veci na chytanie rýb a vybrali sme sa. V jednom mieste sa úzka cestička delila na dve a my sme neodbočili správne. Cesta začala byť veľmi zlá. Čas prechádzal a my sme si začali uvedomovať, že niečo nie je v poriadku. Videli sme ale v diaľke more a to nás oklamalo. Asi po 10 hodinách sme boli úplne vyčerpaní a došla nám aj voda.

- Desať hodín?

Áno, bolo 17.30 a vyrazili sme o 10.00 hodine. Nakoniec sme sa dostali na miesto, kde cestička začala prudko klesať a my sme ďalej nemohli ísť. Boli sme vyčerpaní, držali sme sa tymianových kríkov, aby sme nepopadali do

priepasti. Pred nami v diaľke bolo Líbyjské šire more. Videli sme loďky, ktoré boli malé ako oriešky a v hlave sa mi rodil plán. Začneme všetci kričať a oni nám pošlú nejakú pomoc. No Božie Slovo hovorí: „**Lebo o koľko vyššie sú nebesia než zem, o toľko sú vyššie moje cesty než vaše cesty a moje myšlienky než vaše myšlienky.**“ (Izaiáš 55.9) Kričali sme, kričali, ale nikto nás nepočul. Títo ľudia pri naštartovaných člnoch nepočuli ani na 10 metrov od seba, nieto ešte nás hore. Po pol hodine kričania sme zachrípli a prvýkrát v živote som cítil, ako keby sa blížila smrť. Za chvíľu sa

stmievalo a my sme sa ani nevládali viac držať. Pred nami priepasť a šire more, za nami obrovský kopec a nad nami nebo. Kto nám pomôže?

- Úplne bez východiska?

Skutočne, bez východiska. Dievčatá plakali a jedna upadla do hystérie a chcela skočiť dolu. Prežívali sme skutočne zlú situáciu. Vtedy som si spomenul na slová, ktoré povedali bratia v podniku. Kristus je živý a kedykoľvek Ho človek zavolá, On mu príde na pomoc. Pozdvihol som oči k nebu a povedal som: „Kriste môj, ak si živý, zober môj hlas a poved ho tam, kam myslíš, len nech sme zachránení.“ V tej chvíli prechádzali dve loďky s naštartovanými motormi. Jedna za druhou. Vtedy som znova a posledný krát vydal zo seba hlas, ktorý mi ostal... pomóóó. V tej istej chvíli ako keby som stlačil gombík, vypli motory, pozreli sa našim smerom a zakričali: „Kto je tam hore?“ Tento hlas prešiel mojim srdcom a ja som začal prudom plakať. Prvýkrát v živote som začal takto plakať. Bol som pyšný človek a egoista, ale vtedy som sa cítil ako jeden mravec a povedal som: „Kto je Ten za tým veľkým nebom, ktorý ma počul, hneď keď som povedal Jeho meno?“ Zakričali na nás znova, že idú zavolať pomoc. Skutočne išli do dediny Loutro a priviedli jedného pastiera, ktorý dobre poznal tento kopec. Priviedli ho na loďke priamo pod nás a my sme ho zhora videli, ako prechádza a vystupuje k nám, ako keby bol na prechádzke.

- Ako sa volala táto hora?

Sú to Biele hory. Už niekoľko ľudí tam zahynulo, keď stratili cestu. Vystúpil až k nám. Dal nám vodu, pretože sme boli dehydrovaní a začal nás viesť krok za krokom, ukazujúc nám, kade máme kráčať, aby sme schádzali s ním. Keď sme prišli do dediny po 1,5 kilometri, bola už noc. Snažili sme sa trochu posrandovať, aby sme sa dostali z napätia, v ktorom sme boli, keď v tom prišla jedna žena a opýtala sa: „Kto zakričal „pomoc“ tak silno?“ Povedal som: „Kričali sme všetci štyria.“ Povedala mi: „Nie, jeden kričal a jeho hlas bolo počuť silno v dedine.“ V tej hodine prišla ako pečať do môjho srdca, že to urobil Boh. Skončila sa dovolenka, vrátil som sa do podniku a začal som svedčiť všetkým, čo sa stalo v mojom živote. Viacerí ale pochybovali a hovorili rôzne. Keď sa človek bojí smrti, kričí silnejšie, alebo že Kristus bol obyčajný komunista a rôzne ináč...

- Bratom si to povedal?

Samozrejme, áno. A povedali mi niečo veľmi dôležité. Mám teraz Boha požiadať, aby prišiel do môjho života, aby ma videl. Prijal som to, pretože ma napadlo, že ak by ma viedli ľudia, mal by som stále pochybnosť, no ak ma povedie Boh, budem si istý. Raz večer som sa pomodlil a v mene Ježiša som požiadal, aby sa mi

príhovril veršom z hocikde, kde otvorím Novú zmluvu. A tak som otvoril náhodne Skutky apoštolov, 27. kapitolu, kde sa písalo: „**A keď sme vyšli na adramytskú loď majúť sa plaviť...**“ Rozmýšľal som, čo to môže znamenať. Až dokiaľ som raz nepozeral noviny Kresťanstvo, ktoré som dostal od bratov a tam som videl adresu svojho zboru. Ulica sa volala „Adramytská“. Dotklo sa ma to, pretože som pochopil, že sa mi Pán príhovril na modlitbu. Išiel som po prvýkrát tam a veľmi ma udivila láska, cudnosť žien a bohabojnosť, ktorú som stretol.

- Po zážitku na Kréte sa tvoj život zmenil?

Celá tá história, ktorá sa odohrala tam hore, zmenila môj život od koreňov. Pretože som pochopil, že Kristus existuje, že nie je len história alebo maľba. No nebol som ešte znovuzrodený. Nedal som úplne svoj život do rúk Božích. A to preto, že som mal v sebe ešte jednu malú pochybnosť. Pochopil som, že keď má odísť každá pochybnosť z môjho vnútra, budem musieť pocítiť Božiu moc na sebe, na svojom tele. A toto by mi nemohlo nikto vyvrátiť. Začal som sa modliť každý večer na kolenách niekoľko minút. Po niekoľkých dňoch prišiel Pán. Cítil som, ako na mňa prichádza veľká sila akoby elektrický prúd, šum ako prílív, hučanie mora. A zároveň som počul hlas, ktorý mi hovoril: „To je Svätý Duch.“ Ja som do toho večera neveril, že existuje duša v človeku aj napriek tomu, že som to čítal v Evanjeliu. V tej chvíli som ale cítil, ako tá sila zo mňa odníma vnútorného človeka, necítil som zemsťu príťažlivosť, cítil som blaženosť, ktorá sa nedá opísať slovami a začal som sa vznášať v izbe až po plafón. Potom ma zniesol znova pomaly dole a ja som začal chváliť a ďakovať Bohu.

- Dostal si odpoveď na to, čo si hľadal?

Dostal som odpoveď a na druhý deň som učinil vôľu Božiu a dal som sa pokrstiť vo vode v zbere. Spoznal som pravdu, mal som pokoj v srdci a veľkú radosť. Čítal som Božie Slovo a mal som radosť. Prichádzal som večer do zboru a mal som radosť. Už som nepotreboval vypiť si, zafajčiť a ani ponocovať. No vtedy proti mne povstalo okolie. Pribuzní, priatelia a aj priateľka. Modlil som sa za ňu a Pán jej veľa ukázal, ale jej srdce nemohlo zniesť moju zmenu života.

- Rozišli ste sa?

Áno, nakoniec ma nechala. Zarmútil som sa, lebo sme roky boli spolu, ale zostal som v Kristovi. Prešli roky a prišiel Pánov čas. Postaral sa o mňa a dal mi dievča zo zboru Annu. Keď som sa jeden večer modlil, dal mi do srdca veľa lásky k nej. No chcel som si byť istý, že je od Boha. Modlil som sa viac a Pán mi dal istotu.

- Ako dlho ste zosobášení?

19 rokov. Vo svojej žene vidím sám seba v ženskej podobe. Páčia sa nám rovnaké veci, rozmýšľame tým istým spôsobom a je pre mňa skutočným Božím darom. Pán nám daroval tri deti a ďakujeme Bohu, pretože s nami spoločne nasledujú Krista. Tesne po tom, ako som sa oženil, ma Pán pokrstil Svätým Duchom a poctil ma, aby som mu slúžil.

- Stretli ťa v živote bezvýchodiskové situácie, aké boli tam hore?

Ťažkosti áno a mnohé. Bezvýchodiskové situácie nie. Pretože sa učím modliť, prosiť si od Boha a vidím Jeho ruku, ako záračne pôsobí v mojom živote. Nemali sme svoje bývanie.

- Skrze koho vám Pán daroval byť?

Pán nám daroval byť losovaním skrze O.E.K. V téme práca som sa natrápil, pracoval som v mnohých prácach a zažil krivdy. Pán mi teraz daroval prácu nastalo ako mechanik vysokozdvížných vozíkov. Aj uzdravenia sme zažili v rodine a mnoho ďalšieho. Skutočne Pán nám spoločne so spasením daroval aj všetko ostatné. Ďakujeme Bohu za všetko a teraz čakáme, kedy príde a zoberie si nás, aby sme s Ním žili večne.

KRISTUS BY MOHOL UROBIŤ VŠETKO

Tento odkaz sa musí dostať do sŕdc všetkých ľudí a musí sa oznámiť každému, že vo všetkých našich problémoch, bez ohľadu na to, aké veľké sú, a vo všetkých našich potrebách, bez ohľadu na to, aké sú, ako aj v nemoci, aj keby bola označená ako nevyliciteľná človekom, existuje Ten, ktorý dokáže a chce sa zaoberať životom človeka a z jeho prospešných skutkov chce dať človeku pochopenie, že za jeho alebo jej ľudskou schopnosťou existuje moc Toho, ktorý človeka miluje. A určite to nemôže byť nikto iný ako Ježiš Kristus. Toto meno, ktoré je také záračné, pretože má pre nás veľký význam, si musíme veľmi vážiť. Patrí tomu, ktorý prelial svoju krv s jediným cieľom v mysli: oslobodiť nás od hriechu a smrti. Patrí tomu, ktorý chce, aby sme sa tešili z kráľovstva nebeského a z večného života. Práve preto je láska Ježiša Krista voči človeku potvrdená zvnútra tohto daru, zvnútra tejto obete krvi a nikto by to nemal spochybňovať.

Ježiš Kristus však svoju lásku neprejavil len svojim obetným ukrižovaním, ale takisto prejavil svoju moc skrze svoje vzkriesenie. Čo je preto dôležité a úžasné je, že na tretí deň vstal z mŕtvych a štyridsať dní, až do Jeho nanebovstúpenia, On, teraz vzkriesený, zjavil svojim učeníkom veci týkajúce sa kráľovstva Božieho. Záverom pre nás ľudí je, že Kristus bol ukrižovaný za naše hriechy a vzkriesený pre naše ospravedlnenie, ako to takisto hovorí aj Slovo Božie, „...ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie.“ (Rimanom 4.25)

Preto musí každý človek prísť na to, že Boh skrze Ježiša Krista slobodne dáva človeku toľko, koľko potrebuje a žiada v tomto živote. A okrem tohto života aj do večnosti; inými slovami povedané, slobodne nám dáva všetko. Apoštol Pavol hovorí: „**Čo tedy povieme na to? Ak je Boh za nás, kto proti nám?! Ktorý to neušetril vlastného Syna, ale ho ta dal za nás za všetkých, ako by nám s ním potom i všetkého nedaroval!**“ (Rimanom 8.31-32)

Apoštol Peter hovorí: „**Milosť vám a pokoj nech sa rozmnôži pravou známosťou Boha a Ježiša, nášho Pána, ako máme všetko jeho božskej moci, darovanej k životu a k pobožnosti, pravou známosťou toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou, čím sú nám darované preveľké a predrahé zaslúbenia, aby ste sa tým stali účastnými božskej prírody uniknúc porušeniu, ktoré je na svete v zlej žiadosti.**“ (2. list Petra 1.2-4)

Všetky tieto veci ukazujú, že v boji tohto života môže človek mať spojenca, priateľa, spasiteľa a záchrancu: Syna živého Boha, Ježiša Krista, ktorý je vždy pripravený, aby nám pomohol. On sám svojim učeníkom povedal: „**A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen.**“ (Matúš 28.20) A znovu svojim učeníkom povedal: „**Amen, amen vám hovorím, že všetko, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám. Dosiaľ ste za nič neprosili v mojom mene; proste a dostanete, aby vaša radosť bola naplnená.**“

(Ján 16.23-24)

Preto, ak je Boh skrze Ježiša Krista pripravený všetko nám dať, nemusíme potom robiť nič iné, len rýchlo bežať k Ježišovi Kristovi a byť skrze Neho spasení, požehnaní a tešiť sa z čohokoľvek, čo pre nás má. Kristus je skutočným potešením a skutočným šťastím. Človek je skrze Krista úplný a nič mu nechýba.

On, skrze ktorého boli vytvorené všetky veci, a neexistuje žiadny iný než Ježiš Kristus. Nenecháva tých, ktorí Mu dôverujú, aby im niečo dobré chýbalo.

ČO BOŽIE SLOVO NEHOVORÍ !!!

Niektorých kresťanov nezaujímá, čo hovorí Božie Slovo, Evanjelium Ježiša Krista a vyhovávajú sa na stanoviny alebo tradíciu cirkvi, neváhajú a porušujú ústavu kresťanstva, ktorou je Evanjelium. Nútia ľudí prisahať a dokonca sa sťažujú, že povinnosť prisahať na súdoch bola zrušená a stala sa voliteľnou. Neberú vôbec do úvahy, že Evanjelium Krista hovorí: „**Ale ja vám hovorím, aby ste vôbec neprisahali.**“ (Matúš 5.34) V liste Jakoba sa tiež píše: „**A predo všetkým, moji bratia, neprisahajte ani na nebo ani na zem ani nijakej inej prisahy. Ale nech je vaše áno áno a vaše nie nie, aby ste nepadli pod súd.**“ (List Jakoba 5.12)

Mnohí úplne ignorujú to, čo sa v Božom Slove píše, ani nemajú záujem sa ho naučiť, keďže ich cirkev im poskytuje falošné doktríny, a aj v minulosti používali nesprávny výrok, „ver a neskúmaj“. V dnešnej dobe sa stáva bežným, že sa muži, keď sú starší, rozvádajú so ženami, a berú si mladšie ženy, a opačne, ak je to možné. Ak im povieme, že to evanjelium nepovoľuje, povedia vám, že ste sektár, pretože ich cirkev požehnáva až tri sobáše. Keby však vedeli, čo hovorí Písmo, nedovolili by si s takým ľahkým srdcom spáchať taký veľký priestupok. „**Ale ja vám hovorím, že ktokoľvek by prepustil svoju manželku krome príčiny smilstva, vedie ju k cudzoložstvu, a ktokoľvek by si vzal za ženu prepustenú, cudzoložič.**“ (Matúš 5.32) Táto záležitosť je taká dôležitá, že prorok skrze Ducha Svätého hovorí: „...proti žene svojej mladosti nech sa niktory nedopustí nevery. Lebo

nenávidím rozvodu, hovorí Hospodin.“ (Malachiáš 2.15-16) Rozchod manželského páru ako aj umelý potrat sú veci, ktoré Boh nenávidí.

Aj napriek tomu stále existujú cirkvi, ktoré preto, aby nestratili svojich priaznivcov, Evanjelium menia a tlačia ľudí do smrteľných hriechov. Existujú služobníci, ktorí prednášajú „dlhé modlitby“, aby zachránili príbuzných svojich priaznivcov, ktorí zomreli. Takisto zavádzajú spomienky a zvláštne služby na tretí, deviaty, štyridsiaty deň po smrti niekoho, čím zneužívajú bolesť príbuzných. Takýmto spôsobom upadajú do prehrešku Židov, farizejov a pokrytco, ktorých Pán odsudzuje hovoriac: „**Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože zoierate domy vdov, a to pod zámkou dlhého modlenia; preto poniesite ťažší súd.**“ (Matúš 23.14) Evanjelium nášho Pána Ježiša Krista nedáva apoštolom a služobníkom právo na takéto zneužívanie, ale zaujíma sa o to, aby uverili ľuďa, keď sú živí, aby činili pokánia a nasledovali Jeho Slovo. Keď svojich apoštolov poslal, aby kázali, nepovedal im nič o mŕtvych. Povedal: „**Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.**“ (Marek 16.15-16) Ani apoštoli, ani prvá apoštolská cirkev sa spásou mŕtvych nezaoberali. Pán to apoštolom vysvetlil, keď im povedal príbeh o bohatom človeku a o Lazarovi, na ktorom objasnil, že po smrti niet pokánia. „**A ako je uložené ľuďom raz zmrieť, a potom súd.**“ (Židom 9.27) Skutoční kresťania sú skutoční učeníci nášho Pána Ježiša Krista, ako to On sám definoval:

„**Keď vy zostanete v mojom slove, vpravde ste moji učeníkmi a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí.**“

(Ján 8.31-32)

Bojuj dobrý boj

Na Olympiáde sa už odohralo veľa zápasov a o mnoho medailí. Všetci sa v zápase snažia vyhrať nejakú medailu. Apoštol Pavol hovorí o pretekoch a o cenách: „**Či neviete, že tí, ktorí bežia o závod, bežia síce všetci, ale iba jeden berie víťazné?**“ (1. Korintianom 9.24) Tí, ktorí získajú medailu, či už zlatú, striebornú alebo bronzovú, vystupujú na stupienok víťazov a tešia sa výnimočnej pocte. Ľudia im tleskajú, médiá uvádzajú ich mená, sú publikované ich fotografie, píše sa o nich pochvalné komentáre a celý svet je na nich hrdý a zbožňuje ich. Apoštol Pavol písomne Timoteovi odporúča: „**Bojuj dobrý boj viery, uchop večný život, do ktorého si aj povolaný.**“ (1. Timoteovi 6.12)

Existuje jeden dobrý boj: boj viery v Krista. Je dobrý, pretože má podstatu, pravdu, skutočnú odmenu, a nie je predurčený len jednému, dvom alebo trom jednotlivcom. Ktorýkoľvek človek môže túto odmenu obdržať, ktokoľvek, kto oficiálne zápasí a usiluje sa odvrátiť ľudí „...od tmy k svetlu a od moci satana k Bohu...“ (Skutky 26.18) To jest, ľudia sú pravdiví a úprimní, spravodliví a čestní; ľudia, ktorí boli povolaní Kristom a odovzdali sa dobrému boju viery, nikdy nezaprú svojho Spasiteľa. Bojovali tvrdo, zápasiac so zvermi, tým, že boli prenasledovaní, obviňovaní a súdení, väznení a bití, a to všetko preto, aby svetu dali skutočnú vieru v jedného skutočného Boha a jedného Spasiteľa, ktorý nikomu neodopiera spásu.

Najlepším zápasom je snaha veriaceho kresťana, ktorý sa bez akejkolvek náhrady, bez pomoci vládcov a podpory tých, ktorí majú moc a bez záľudných trikov a ľstivosti snažia pomôcť tomu najstaršiemu človeku nájsť cestu a úľavu a spojiť sa so Stvoriteľom a Tvorcom skrze jediného Spasiteľa a Záchrancu, Ježiša Krista. Apoštol Pavol venoval celý svoj život tomuto cieľu.

Od mladosti, keď sa mu našel Pán Ježiš Kristus zjavil, až po starobu. Tisíce ľudí spoznali pravdu Evanjelia a lásku Ježiša Krista.

Mnoho modlárskeho a falošného náboženstiev padlo, padli ich modly a boli zničené ich rituály a ceremónie. Začali budovať v'z'ah s jediným skutočným Bohom, ktorý vytvoril nebesia a zem a stvoril človeka na svoj obraz a podobu. Žiaľ, nesú dnes takzvaní kresťania meno, ktoré je živé, ale oni sú vlastne mŕtvi. Úplne odišli od učenia Ježiša Krista, teda od Evanjelia a nasledujú náboženstvo, ktoré je im vnucované zákonmi ich národa a je ich národným náboženstvom. Keď sa narodili v Taliansku, stávajú sa katolíckmi; keď v Grécku, stávajú sa pravoslávny; keď v Nemecku, stávajú sa protestantmi. Toto je dôvod, prečo sa nezaoberajú tým, čo píše Evanjelium. Zostávajú kľudní, vedia, že sú kresťania len vďaka miestu ich pôvodu. Vlastne sa takisto pýšia tvrdením, že majú to najlepšie náboženstvo a vyzdvihujú jeho bezdôvodné výhody. Súčasní takzvaní kresťania vytvorili v dnešnej dobe hanebnú kultúru so spoločnosťou plnou pokrytectva, svetom plným nespravodlivosti, životným štýlom plným smilstva, svetského života, cudzoložstva a každého druhu zvráteného spôsobu života.

No kresťanské ceremónie a oslavy pokračujú ďalej, so všetkou tou kriklavou a pompéznou veľkoleposťou, ale nekáže sa Evanjelium a tí, ktorí ho chcú kázať, sú tlačení nabok, ignorovaní a označovaní za kacírov. Takto sme sa dopracovali ku „kresťanskej“ televízii, ktorá neustále učí násiliu, cudzoložstvu, smilstvu a každému druhu nečestného životného štýlu a tí, ktorí ju sledujú, ďalej pokračujú a schvaľujú tieto veci tým, že ju sledujú.

Apoštol Pavol a aj všetci apoštoli kázali Božie Slovo a Evanjelium Krista bez televízie, rádia, tlačenej materiálu a bez ďalších masmediálnych prostriedkov a zostávali v modlitbách.

Aj napriek tomu však došli k víťazstvu nad svetom, keď boli spasení tisíce a tisíce duší.

PRIŠIEL MESIÁŠ

Veľa ľudí čaká na Mesiáša, aby ich zachránil, povýšil, urobil ich prvými na tomto svete a dal im šancu vládnúť, aby mohli dokázať, že sú najlepším národom na zeme. Tí, ktorí čakajú na Mesiáša, sú najprv Židia, ktorí ustavične skúmajú Písma a snažia sa zistiť, kedy príde Mesiáš, aby ich vyslobodil z ich trápenia a učinil ich znova svojim vyvoleným národom. No sú aj iné národy, ktoré sa povzbudzujú a nádejajú, že príde Mesiáš a skončia ich trápenia a ich poslanie. Keď sa On vráti, nevráti sa len kvôli jednému národu, ani nevyzdvihne jeden národ nad druhý. Príde pre všetkých ľudí a povýši ľudí z každého národa.

Ján videl tento ľud a opisuje ho v knihe Zjavenia: „**Potom som videl a hľa, veľký zástup, ktorý nemohol nikto spočítať, z každého národa a zo všetkých pokolení a ľudí a jazykov, ktorí stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení v dlhom bielom rúchu, a palmy v ich rukách, a kričali veľkým hlasom a hovorili: Spasenie nášmu Bohu, sediacemu na tróne, a Baránkovi!**“

(Zjavenie 7.9-10)

Komu patrí tento ľud? Akému národu a akej dogme? Patrí Bohu a nebeskému Otcovi a Baránkovi, ktorým je Ježiš Kristus. Jánovi bolo povedané jedným zo starších: „**A jeden zo starcov odpovedal a riekol mi: Kto sú títo oblečení v tom dlhom bielom rúchu a odkiaľ prišli? A ja som mu povedal: Pane, ty vieš. A riekol mi: Toto sú tí, ktorí prišli z toho veľkého súženia a oprali svoje rúcha a zbielili ich v krvi Baránkovej.**“ (Zjavenie 7.13-14) On je Spasiteľom celého sveta, „**Baránok Boží, ktorý sníma hriechy celého sveta.**“ Tak sa vyjadril Ján Krstiteľ, keď videl prichádzať Ježiša Krista k nemu a žiadal si byť pokrstený vo vode, aby nám dal príklad na nasledovanie.

Samo zrejme Ján mu odpovedal: „**Mne je potrebné, aby som bol pokrstený od teba a ty prichádzaš ku mne?**“ Pán mu odvetil: „**Nechaj teraz, musíme naplniť celú spravodlivosť Božiu.**“ Ján poznal vysokosť Ježiša Krista a poznal ju veľmi dobre. Ján vedel, že tento Ježiš Kristus je Baránok Boží, ktorý nahradí všetky zvieracie obete, ktoré slúžili na odňatie ich hriechov.

Teraz už nepotrebujeme brať

ovečku a zarezat' ju pred Bohom Otcom, aby nám odpustil naše hriechy. „**Ale keď chodíme vo svetle, ako je on vo svetle, máme obecenstvo jeden s druhým, a krv Ježiša Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu.**“

(1. list Jána 1.7)

Tí, ktorí čakajú, že Mesiáš príde, hoci už prišiel, odkiaľ Ho čakajú? Z hôr ako pastiera? Z neba ako anjela? Alebo ako veľkého bojovníka s mečom, aby si podriadil všetkých? Spamätajme sa, priatelia, Mesiáš už prišiel. „**Prišiel do svojho vlastného, a jeho vlastní ho neprijali! Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno.**“

(Ján 1.11-12)

Ježiš Kristus, Mesiáš, prišiel ako človek a narodil sa z Márie panny a o tejto veľkej udalosti a zázraku prorokuje prorok Izaiáš. Jozefovi, zasrúbenému s pannou Máriou, sa zjavil anjel a povedal mu, aby nevyhnal Máriu, lebo to, že sa našla tehotná, nie je v spojitosti s hriechom a s nepravosťou. „**A keď o tom premýšľal, hľa, ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha.**“ (Matúš 1.20) „**Hľa, panna počne a porodí syna, a nazvú jeho meno Immanuel, čo je preložené: S nami Boh.**“ (Matúš 1.2)

Izaiášove proroctvo sa udialo v roku 760 pred Kristom. Spasiteľ sveta, Ježiš Kristus, sa stal človekom a toto je tajomstvo pobožnosti. „**A vyznane veľké je tajomstvo pobožnosti: Boh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu, zjavený anjelom, kázany pohanom, uverené mu na svete, hore vzatý v sláve.**“ (1. Timoteovi 3.16)

Vzkriesenie videli všetci a slávia ho všetci. Jeho odobratie okrem 12 apoštolov videlo aj 500 bratov a všetci spolu.

Ježiš Kristus nepoužil nikdy násilie, aby odovzdal Slovo pravdy, svoje evanjelium. Tak ako mi to pripomenul jeden moslim: „**Vieš,**“ povedal mi, „**že Ježiš Kristus nikdy nikoho nezabil?**“ Ostal som bez slov. Ako keby som to počul prvýkrát. Ako keby mi bolo zjavené: Ježiš Kristus je očakávaný Mesiáš. Príde znova oslávený, ale aby „**súdil živých a mŕtvych.**“

ČO BOŽIE SLOVO NEHOVORÍ

- ŽE BOH SPÔSOBUJE VŠETKY ZLÉ VECI -

Bez ohľadu na to, aká zlá vec sa na našej planéte deje, každý sa čuduje: „**Prečo? Kto je na vine? Prečo moje dieťa ochorelo? Prečo sa tá nehoda stala? Prečo bolo toľko ľudí zabitých pri zemetrasení? Prečo sú vojny?**“ Všetky tieto nešťastia sú na vzostupe a nikto nemôže nájsť toho, ktorý je za ich vznik zodpovedný. Podľa myšlienok slabého, Boh je tým obetným baránkom. Niektorí dokonca dávajú Bohu vinu, aby dokázali, že Boh neexistuje alebo že existuje, ale je zlý, alebo že všetko je potom otázka šťastia, nikto na vine nie je, je to prosté naša smola. Po tom, čo bol však vykonaný systematický výskum, vidíme, že Božie Slovo neprijíma skutočnosť, že Boh spôsobuje škodu svetu a človeku, ktorého stvoril a dal na túto úžasnú planétu, ktorá sa volá Zem, a poskytol mu všetko nevyhnutné, aby tu mohol pohodlne a so všetkými vymoženosťami žiť. Naopak uvádza: „**Nech nikto nehovorí, keď je pokúšaný, že vraj pokúšaný som pokušením od Boha, lebo veď Boha nemožno pokúšať na zlé, a tiež ani sám nepokúša nikoho.**“

(List Jakoba 1.13)

Božie Slovo nás o to viac uistuje, že všetky dobré veci pochádzajú od Boha. „**Každé dobré danie a každý dokonalý dar zostupuje zhora od Otca svetiel, u ktorého nieto zmeny, alebo nejakého obratu zatónenia.**“

(List Jakoba 1.17)

Náš Boh a Otec zabezpečil všetky dobré veci na zemi a dokonca poslal svojho jediného Syna a svoje Slovo, aby nás učil a odhalil všetko, čomu by sme nemohli rozumieť a zistiť to vedou a štúdiom. Ježiš Kristus poslaný z nebies nám

odhalil s veľkou istotou, že neexistuje len toto prvé viditeľné nebo, ale aj tretie, kde je trón Stvoriteľa vesmíru. Ježiš Kristus povolal všetkých ľudí, aby uverili v Slovo života, ktoré z nebies priniesol, aby mohli žiť šťastne a radostne, svoje Evanjelium, aby sa zmierili s ich Stvoriteľom, ktorým opovrhovali. Ježiš Kristus bol sám ukrižovaný, aby niesol trest tých, ktorí budú činiť pokánia a odpustil hriechy každému, kto uverí. Kto teda spôsobuje všetky tie zlé veci na našej nešťastnej planéte? Prvý vinník je človek, ktorý si myslí, že môže robiť, čo si len zmyslí, čo sa hodí, a to bez toho, aby bral ohľad na Božie Slovo. Pohŕda ním a pokúša sa dokázať, že je nepravdivé. Izraelci tak urobili, keď sa rozhodli opustiť Boha a povedali:

„**Nie je pravá cesta Pánova.**“ A Boh odpovedá: „**Či moja cesta nie je pravá? Či azda nie sú to vaše cesty, ktoré nie sú pravé?**“ (Ezechiel 18.25) Buď je cesta krivá, alebo kráčame nesprávne. Sme to my, kto koná zlo, a nie Boh. My sme opustili život Krista tak, ako je to napísané v zmluve, ktorú nám náš Spasiteľ zanechal, a vytvorili sme si nové zákony, vlastné pravidlá, spôsoby a zvyky. Sú dovolené vojny, potraty, rozvody, smilstvo, cudzoložstvo, nespravodlivosť, ako aj iné zlé veci. „**Náš svet napreduje,**“ hovorí sa. No v skutočnosti ide od zlého k ešte horšiemu. Za človekom je však diabol, ktorý sa neustále pokúša nás presvedčiť, že Boh neexistuje a že Jeho Slovo nie je pravdivé.

„**Zachráňte sa od tohoto pokolenia krivofakého.**“ (Skutky 2. 40)

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

Tieto slová sú adresované všetkým ľuďom, ktorí majú záujem počuť Ježišove učenie. Povedal ich sám Pán Ježiš Kristus na základe otázky, ktorú dostal od svojich učeníkov: „**A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k nemu učeníci osobitne a riekli: Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením tvojho príchodu a skonania sveta?**“ (Matúš 24.3) Pre každého veriaceho človeka, ktorý verí v Krista a prežil znovuzrodenie, je táto téma veľmi dôležitá. Zaoberáš sa touto témou vo svojom živote, alebo si ako kresťan, ktorý žiješ rozkošný život na tejto zemi, nevedomujúci si, že deň Pánov príde ako zloděj v noci? Ježiš Kristus povedal ešte aj svojim učeníkom, ktorí boli tri a pol roka po Jeho boku: „**Ale o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli ani Syn, iba sám môj Otec.**“ (Matúš 24.36) Čiže každý veriaci kresťan je nútený čakať každý deň na príchod svojho Pána, lebo nevie a ani nikdy nebude vedieť, kedy príde jeho Pán. „**Teda bdejte, lebo nevíete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán. Ale to vedzte, že keby hospodár vedel, v ktorú stráž príde zloděj, bdel by a nedal by podkopať svoj dom. Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príde Syn človeka.**“ (Matúš 24.42-44) To, že je spomenuté, že je „**nútený,**“ neznamená, že nás k tomu núti niekto z ľudí. Rodič, manžel, kňaz, pastor. Núti nás k tomu Jeho láska v spojení s našou láskou. „**Lebo láska Kristova nás núti, ktorí**

sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, tedy všetci zomreli, a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej seba, ale tomu, ktorému zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“ (2. Korintským 5.14-15) Ježiš si získava ľudí láskou, ktorú dokázal voči nim, keď zomrel na golgotskom kríži za každého človeka, „**Nad to väčšej lásky nemá nikto, než aby niekto položil svoj život za svojich priateľov.**“ (Ján 15.13) a svojim dobrým slovom: „**A Šimon Peter mu odpovedal: Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš.**“ (Ján 6.68) Ak sme zažili zdokonalenie pri Jeho obeti a okúsili Jeho lásku, vtedy čakáme na Neho každý deň. Jakob slúžil za svoju ženu Ráchel sedem rokov a nebolo mu dlho, lebo ju veľmi miloval: „**A tak slúžil Jakob za Ráchel sedem rokov, a bolo to v jeho očiach ako niekoľko dní, keďže ju mal rád.**“ (1. Mojžišova 29.20) Takisto môžeme prežiť aj my život na tomto svete v očakávaní na svojho ženicha. Nikto nenútil Jakoba, aby čakal a pracoval. A preto ani nereptal. Ale ani teba a mňa nikto nenútil, keď sme boli mladí, aby sme sa zamilovali do svojich žien, mužov a v napnutí čakali na deň sobáša. Stačila len láska, dôvera a pekné slová. A tak, ako sme sa chceli páčiť tým, s ktorými sme sa dali spojiť manželským vzťahom, tak sa teraz snažme páčiť Tomu, ktorý si nás zamiloval večnou láskou. „**Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.**“ (Zjavenie 19.7-8)

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍČ
Dukelská - Dom služieb 57/64, Giraltovce 087 01, SLOVENSKO,
tel. 0914 251 742

Po-St-Pi 19.00 - 20.00 hod., Ne 13.30 - 15.30 hod.
www.bozieslovo.sk www.wordofgod.gr